

ΟΜΙΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ 70η ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΟΥ ΟΧΤΩΒΡΗ

Π. ΠΑΙΟΝΙΔΗΣ.

Η ιστορία του ανθρώπινου γένους σηματοδοτείται από πολλές επετείους γεγονότων, καμιά όμως απ' αυτές δεν έχει το βάρος και την οικουμενικότητα της επετείου της Σοσιαλιστικής Επανάστασης, ιδιαίτερα μάλιστα του Ιωβιλαίου της Μεγάλης Οχτωβριανής Σοσιαλιστικής Επανάστασης, που γιορτάζουμε κι' εμείς πανηγυρικά σήμερα μαζί μ' όλους τους άλλους λαούς.

Η είσοδος στην εποχή της σοσιαλιστικής κοινωνικής συγκρότησης είχε καταδείξει ότι η κοινωνία της εικεταλέυσης, της ανισότητας μεταξύ των ανθρώπων και των έντονων αντιθέσεων, που οδηγούσαν σε άγριες συγκρούσεις είχε εξαντλήσει τον κύκλο της ύπαρξης της και ότι όλα ήταν πια ώριμα για μια ανώτερη, πιο ανθρώπινη μορφή κοινωνίας ~~ως οργανώσης~~, που θα μπορούσε να θέσει σε κίνηση ολόκληρο το ανθρώπινο δυναμικό και ν' αξιοποιήσει στο έπακρο τα έργα των χεριών και του μυαλού του ~~Ανθρώπου~~.

Τα 70 χρόνια που πέρασαν από τον Οχτώβρη του '17 είναι χρόνια ορμητικής επέλασης του σοσιαλισμού, πρώτα σε μια χώρα, την Σοβιετική Ένωση και σε συνέχεια, μετά την καταιγίδα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, σε ολόκληρη ομάδα χωρών. Ο γεωγραφικός και πολιτικός χάρτης του κόσμου άλλαξε ριζικά. Πέρα από τον νέο κόσμο του σοσιαλισμού εμφανίστηκαν επίσης τα δεκάδες νέα κράτη της Αφρικής και της Ασίας, που αποκόπηκαν από τις πάλαι ποτέ κραταιές αποικιοκρατικές αυτοκρατορίες.

Ο ~~κοσμος~~ ^{κοσμος} της ιστορίας, πούχε ~~θέσει~~ ^{αξία} σε κίνηση ~~ο~~ ^{αξία} Κόμμιντα Οχτώβρη δουλέψε με ρυθμούς τέτοιους, που δεν τους είχε γνωρίσει καμιά προηγούμενη εποχή. Κι' είναι γι' αυτό μεγάλη η ωφειλή της ανθρωπότητας στο Κόμμα του Λένιν, στους Ρώσους μπολσεβίκους, που παρεβλήθησαν στην σωστή στιγμή στον ρου της ιστορίας και κατόρθωσαν πρώτοι τις νέες κορυφές ~~και τα νέα σύνερα~~.

Πέρα όμως απ' αυτό, η ωφειλή αυτή επεκτείνεται και στην σημερινή εποχή, στην εποχή της πυρηνικής ενέργειας όταν η τεχνολογική επανάσταση αποδέσμευσε τερατώδεις δυνάμεις κι' έθεσε ωμά την ανθρωπότητα

μπροστά στο δραματικό δίλημμα: Είτε ν' απορρίψει διαπαντός τον πόλεμο σαν μορφή επίλυσης των διαφορών είτε να οδηγηθεί σ' ένα ολοκαύτωμα που θα καταποντίσει τον πλανήτη σ' ένα μαιάβριο, ραδιενεργό νέφος.

~~Η~~ πρόκειται πράγματι για ένα δραματικό δίλημμα που έθεσαν οι καιροί και που απαιτεί μια καθαρή, υπεύθυνη απάντηση από τις ανθρώπινες κοινωνίες. Τα ισχυρά κέντρα του Ιμπεριαλισμού είδαν στο δίλημμα αυτό μια μοναδική ευκαιρία που θα μπορούσε ίσως να συνδράμει την θανάσιμη σύγκρουση τους με τον καινούριο σοσιαλιστικό κόσμο. Αρχικά όταν τα κέντρα αυτά είχαν το μονοπώλιο της Βόμβας του Τρόμου εκβίαζαν κι' αργότερα όταν το έχασαν έσπρωξαν σε μια ξέφρενη κούρσα εξοπλισμών, που μετέτρεψε με ταχείς ρυθμούς τον πλανήτη σε μια γιγαντιαία πυριτιδαποθήκη. Από την άλλη η σοβιετική πολιτική βρίσκονταν στον αντίποδα αυτής της πολιτικής του χείλους του γιρομενού, ~~και βρίσκονταν στον αντίποδα όχι απλώς~~ ^{και} με το ηθικό της βάρος αλλά και με την υλική της ισχύ, νοουμένου ότι στο μεταξύ η Σοβιετική Ένωση είχε κατορθώσει, παρά την τρομερή αιμορραγία του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, όχι μόνο να σταθεί στα πόδια της αλλά και να εξασφαλίσει στρατιωτική ισοτιμία με τις ΗΠΑ.

^{πέσει να ληστέψει} Ο βαθύς ουμανισμός της Σοβιετικής εξουσίας, είχε ενδηλωθεί στην πρώτη της κι' όλης πράξη, την επομένη της νίκης της Επανάστασης, με το Διάταγμα Ειρήνης του Λένιν. Και σ' όλα τα κατοπινά χρόνια οι θέσεις του Διατάγματος αυτού συνιστούσαν τον ακρογωνιαίο λίθο όλων των ενεργειών και της συμπεριφοράς της σοβιετικής ηγεσίας. ^{αντιωπιοτικής} Το ^{μεγάλου} ^{σημασίας} ~~μεγάλου~~ όμως αυτής της πολιτικής ενδηλώθηκε στα χρόνια του ~~μεγάλου~~ διλήμματος: Μόνιμη, σταθερή ειρήνη ή ολοκληρωτική καταστροφή για όλους.

Η Σοβιετική Ένωση ανέπτυξε ^{νέα, πυρηνική (εποχή)} στην ~~στην~~ ~~περίοδο~~ ~~αυτή~~ μια άνευ προηγουμένου σταυροφορία για την απαγόρευση και καταστροφή των όπλων μαζικής καταστροφής, για τον γενικό και πλήρη αφοπλισμό, για τον οριστικό αποκλεισμό των πολέμων από την ζωή των λαών. Οι προτάσεις της Σοβιετικής Ένωσης ήταν απανωτές και επίμονες

και προσφέρουνταν πάντα με μια διάθεση να σπάσουν τ'αδιέξοδα, στα οποία έσπαρχνε στην κάθε κρίσιμη στιγμή το στρατιωτικό-βιομηχανικό σύμπλεγμα των ΗΠΑ. Παρά τις ~~συνθήκες~~^{επιλογές} προιλήσεις πούπερναν και την μορφή ωμών επεμβάσεων κι'επιδρομών η Σοβιετική Ένωση δεν παρεξέκλινε ποτέ του στρατηγιού της στόχου, πούταν η αποτροπή μιας πυρηνικής ανάφλεξης, που ~~θα βάλει~~^{υπάρξει να ξεβεί} και η τελευταία πράξη του Ανθρώπου στον πλανήτη.

Αυτό το πάθος για την Ειρήνη, που εκφράστηκε με τον πιο δυναμικό τρόπο στις πρωτοβουλίες και στους οραματισμούς του Μιχαήλ Σεργιέεβιτς Γκορμπατσώφ, έδινε και στους λαούς μια αίσθηση αισιοδοξίας σ'ένα κόσμο, που σπρώχνουνταν ενσυνείδητα από παρανοϊκούς στην παθητική αναμονή του τέλους.

Κι'είναι αυτή ακριβώς η όλο συνέπεια πολιτική που άνοιξε τον τελευταίο καιρό τον δρόμο που μπορεί ν'ανακόψει την κούρσα προς τον όλεθρο. Η εξαγγελία της σοβιετοαμερικανικής συμφωνίας για την καταστροφή των πυραύλων μέσου και μικρού βεληνεϊκού που θα υπογραφτεί στις 7 του Δεκέμβρη στην Ουάσιγκτων επιβεβαιώνει πανηγυρικά τη Νέα Σκέψη που εισήγαγε ο Γκορμπατσώφ: ότι η ασφάλεια στην πυρηνική εποχή είναι ενιαία, ^{επει ο κίνεμος είναι αλληλένδετος} ότι σ'ένα πυρηνικό πόλεμο δεν μπορεί να υπάρξει νικητής κι'ότι η μόνη λογική πορεία για όλους είναι ο αφοπλισμός. Πρόκειται για μια πράγματι Νέα Σκέψη, που ανταποκρίνεται στις πραγματικότητες του τέλους της δεύτερης χιλιετηρίδας, στην οποία συσσωρεύτηκαν από την μια τεράστιες δυνατότητες για τους ανθρώπους κι'από την άλλη τεράστιοι κίνδυνοι γι'αυτήν τούτη την ύπαρξη του ανθρώπινου είδους στον πλανήτη. Και δεν αναφέρουμε μόνο στο ~~πυρηνική γενεαλογία που αποδοσιμάτουμε~~^{επι μαλιχώς καλαερεφώς} αλλά και στην ορατή απειλή μιας οικολογικής καταστροφής, όπως επίσης και στην ορατή ^{πικ}εξάντληση των γνωστών πηγών ενεργείας του πλανήτη. Όλα αυτά στο φόντο της έκρηξης της μεγάλης επιστημονικής και τεχνολογικής επανάστασης με τις απεριόριστες δυνατότητες προς όλες τις κατευθύνσεις απαιτούν νέες προσεγγίσεις, νέους προσανατολισμούς κι'αυτό μονάχα ^{αξιακόπ. κατάς κινάνητες ανιδέξεις} ο κόσμος του Σοσιαλισμού, του καινούριου, σφριγηλού συστήματος πούχει μπροστά του την προοπτική του μέλλοντος μπορεί να προσφέρει ^{και προσφέρει.} κι'αυτή είναι μια ωφειλή της ανθρωπότητας προς την Σοβιετική Ένωση κολοσιαίας, κοσμοϊστορικής σημασίας.

αγχαλικοί εγχείσματα

εγχείσματα

Οι Σοβιετικοί λαοί γιόρτασαν τα 70 χρόνια της Επανάστασης τρις μέσα στον πυρετό μιας νέας Επανάστασης. Είναι η Μόσχα ^{ένα κέντρο} ~~ένα κέντρο~~ που εκπέμπει σφρίγος, υγεία και δύναμη.

Οι ζυμώσεις, που συντελούνται σήμερα εκεί και που πολιτογραφήθηκαν διεθνώς σαν Περεστρόϊκα, Ανασυγκρότηση, Επανάσταση όπως την ερμήνευσε ο ίδιος ο Γιορμπατσώφ, στοχεύουν στην πλήρη αξιοποίηση των δυνατοτήτων του σοσιαλισμού σαν ενός πραγματικά ανθρωπιστικού συστήματος, που υπηρετεί αποκλειστικά και μόνο τον άνθρωπο.

μέσα στην Επανάσταση

Η Περεστρόϊκα σαν μια Επανάσταση ^{στοχεύει} στο αποφασιστικό ξεπέραςμα λαθών και αδυναμιών και μιας σχετικής αποτελμάτωσης και συντηρητισμού, που παρατηρήθηκε στα τελευταία χρόνια.

παραέρα

Στοχεύει ταυτόχρονα στον ^{παραέρα} εμπλουτισμό του σοσιαλισμού με ~~τις~~ πιο σύγχρονες μορφές έτσι που ν' ανταποκριθεί στις αυξημένες ανάγκες της επιστημονικής και τεχνολογικής επανάστασης. Δυο είναι οι άξονες γύρω από τους οποίους περιστρέφεται η Περεστρόϊκα: Η παραέρα ^{που εδραζόταν στην πρωτοβουλιακή μέθοδο} εικονομοκρατικοποίηση της κοινωνικής ζωής και η υιοθέτηση ^{πρωτοβουλιακών οργάνων} ριζοσπαστικών οικονομικών μέτρων. Η Σοβιετική Ένωση κάλυψε μέσα σε μια σχετικά μικρή χρονική περίοδο μια ^{παραέρα} τεράστια σε σημασία ιστορική διαδρομή. Γιγαντιαίες σε όγκο αλλαγές συμπιέστησαν σε λίγες δεκαετίες. Η αχανής ^{in the USSR} χώρα ^{ήταν} θαύραπε ν' αναρρηθεί σε ρεκόρ χρόνο από την χρόνια καθυστέρηση, ν' αποκτήσει ^{βίρλια} βιομηχανία με δικούς της μάλιστα πόρους, να εισυγχρονίσει την πρωτόγονη γεωργία της πάνω σε συνεταιριστική βάση, να προσφέρει αξιοπρεπή διαβίωση στα εκατομμύρια τους μαζικούς και των λαών, που ζούσαν σε φεουδαρχικές ακόμη συνθήκες και ταυτόχρονα να θωρακιστεί για να μπορέσει ν' αντιμετωπίσει τον έντονα εχθρικό περίγυρο, που καραδοκούσε την κάθε στιγμή να την στραγγαλίσει. Και ~~το πέτυχε~~ ^{έγινε} το θαύμα και ήταν αυτό ένα επίτευγμα ^{πρωτοβουλιακών οργάνων} ~~κατακόσμου~~ ^{σημασίας}, που επιβεβαιώθηκε με τον πιο πανηγυρικό τρόπο στην τιτανική σύγκρουση με τον χιτλεροφασισμό.

Η βαθειά όμως κοινωνική επανάσταση που άρχισε τον Οκτώβρη του 1917 έχει ^{πρωτοβουλιακών οργάνων} ~~ανάγκη~~ ^{ξεδίπλωμα} συνεχούς ~~ανάπτυξης~~ ^{ανάπτυξης} και ~~αναγέννησης~~ ^{αναγέννησης} ανανέωσης της ορμής της. Κι' αυτή η αναγκαιότητα προβλήθηκε με ιδιαίτερη ένταση στις μέρες μας, που η ανθρωπότητα βρίσκεται πράγματι μπροστά στην μεγαλύτερη πρόκληση της ^{μακροχρόνης} ~~χρονικής~~ ιστορίας της κι' ο σοσια-

λισμός, σαν η ελπίδα και το μέλλον του κόσμου νιώθουν ότι επωμίζονται όλο το φορτίο των ~~τεράστιων~~^{ιστορικών} ευθυνών.

Είναι γι' αυτό ακριβώς που με τόση βαθειά συναίσθηση ιστορικής ευθύνης πραγματοποιούνται σήμερα από την σοβιετική ηγεσία τόσο βαθιές τομές μέσα στην 70χρονη διαδρομή και τίθενται κάτω από το φακό της λενινιστικής διαλεκτικής σκέψης τα έργα και οι άνθρωποι, ~~κα~~^{κα} ~~τα~~^{τα} ~~εμάθαν~~.

Ψάχνουμε εξονυχιστικά την ιστορία μας μ' ένα κριτικό μάτι - ετόνισε ο Γιορμπατσώφ στην πρόσφατη ομιλία του στην πανηγυρική συγκέντρωση στο Κρεμλίνο - γιατί θέλουμε ν' αποκτήσουμε την καλύτερη και την πιο πλήρη ιδέα για τους δρόμους που οδηγούν στο μέλλον. ... Επιθυμούμε να δώσουμε την κατάλληλη σημασία σ' ότιδήποτε ηρωϊκό περιέχεται στο παρελθό και να διδαχτούμε από τα λάθη και τους καιούς υπολογισμούς. ^{Και υπήρξαν και λάθη και καιούς υπολογισμούς και ενέργειες και δεν συνάδουν με το σοσιαλιστικό περιεχόμενο (α) κομμουνιστικό}
Η διαφάνεια στην σοβιετική ζωή λειτουργεί αυτή την στιγμή ^{απόλυτα} σαν ένας ισχυρότατος μοχλός, που θέτει σε κίνηση τους πολίτες, σπρώχνει σε συνεχή προβληματισμό και σε συνεχώς πιο ενεργητική συμμετοχή του ατόμου στα κοινά. ^{Καλλιεργεί και διδάσκει την κριτική και την αυτοκριτική σαν τρέφο ζωής και (α) αίσια και (β) κοινωνική}

Ήδη τα πρώτα αποτελέσματα της Αεροστροβίνα είναι απτά κι' ο αντίκτυπος τους είναι τεράστιος διεθνώς. Η Σοβιετική Ένωση είναι ^{αυτοί θα} στην κορυφή των 70 χρόνων της όσο ποτέ νέα, σφριγηλή, ελκυστική και σαν τέτοια επενεργά με καταπληκτική δύναμη πάνω στο διεθνές πολιτικό προσκήνιο.

Οι ζωογόνες ιδέες της, που επιβεβαιώνουν την δύναμη του νεανικού σφρίγγου του σοσιαλισμού, λειτουργούν σαν οξυγόνο για το παγκόσμιο προοδευτικό κίνημα, εμφυσούν ενέργεια στην πάλη των λαών, εμφυσούν εμπιστοσύνη στο μέλλο.

Η εικόνα όμως του σημερινού κόσμου είναι αντιφατική. Δεν έχουν ειλείψει από τον ορίζοντα τα μαύρα σύννεφα. Τα γεράκια του Αμερικανικού Πενταγώνου δεν υπαναχώρησαν των προθέσεων τους για στρατιωτική υπεροπλία. Τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα εξακολουθούν να θρέφονται από τ'αστρονομικά κέρδη των εξοπλισμών. Θα χρειαστεί αγώνας επίμονος και πολύμοχθος και σε πολλά μέτωπα μέχρι ότου εγυαταλειφθεί η πολιτική της στρατιοποίησης που ακολουθούν οι ΗΠΑ, πολιτική που ήδη προκαλεί τρανταγμούς στην καπιταλιστική οικονομία διεθνώς.

Είναι εφικτή όμως, ετόνισε ο Γιορμπατσώφ στην ιστορική του ομιλία στο Κρεμλίνο, κάτω από τις δοσμένες συνθήκες η αποστρατιοποίηση της καπιταλιστικής οικονομίας. Κι' αυτό θα ήταν ισοδύναμο με την επιλογή της ειρήνης.

Αποδεικνύεται ότι τα μεγάλα προβλήματα της εποχής είναι τόσο πιεστικά που μπορούν να σπρώξουν προς ένα κόσμο χωρίς τον εφιάλη του πυρηνικού ολέθρου πάνω από το κεφάλι του. Φτάνει ο ανθρώπινος παράγοντας, που εισέρχεται όσο ποτέ άλλοτε ^{συνθηματικά} στο προσκήνιο ν' αναπτύξει στο έπακρο την δραστηριότητα του. Κι' εδώ είναι όπου κι ο δικός μας λαός έχει το σοβαρό του μερτικό. Από χρόνια τώρα κρατάμε αυτό το κιάστρο, που λέγεται Κύπρος, παλεύοντας ενάντια σε χίλιες δυο αντιξοότητες για να μη επιτρέψουμε να εμπλακεί άμεσα το νησί μας μέσα στα στρατηγικά σχέδια των φιλοπόλεμων νατοϊκών κύκλων. Και πρέπει να το πούμε, ότι σαυτή την σκληρή μάχη που διεξάγουμε για μια πλήρως ανεξάρτητη πατρίδα, χωρίς τουρικιά, κατοχικά στρατεύματα και ξένες βάσεις, για μια κοινή πατρίδα Ελλήνων και Τούρκων, νιώθουμε ζεστό το χέρι του μεγάλου σοβιετικού λαού, πούρθε στις πιο κρίσιμες και ζοφερές στιγμές να σφίξει το δικό μας. Κι' αυτήν την ζεστασιά την νιώθουμε συνέχεια να διαπερνά το κορμί μας. Κι' όσο οι κίνδυνοι που παραμονεύουν στο κάθε βήμα θα είναι εκεί, θα ξέρουμε ότι θα μπορούμε να στηριχτούμε με σιγουριά στο ~~χέρι του~~ ^{μεγάλου φίλου}. Κι' είναι γι' αυτό που ο λαός μας ανεξάρτητα από κομματική, πολιτική ή ιδεολογική τοποθέτηση τιμούσε πάντα και τιμά ιδιαίτερα τώρα στο αδαμάντινο ιωβιλαίο με τόση ανυπόκριτη χαρά

την επέτειο της Μεγάλης Οκτωβριανής Σοσιαλιστικής Επανάστασης.

Η πόλη μας, που δέχτηκε πρώτη μ' ενθουσιασμό πριν από 65 τόσα χρόνια τα μηνύματα του νέου κόσμου, που γεννιόταν, η Λεμεσός με τους πολλούς ωραίους αγώνες και τις πολλές ωραίες νίκες, η Λεμεσός με τους ξύπνιους, φιλοπρόοδους ανθρώπους συγχαίρει από καρδιάς την πατρίδα του Κόκκινου Οκτώβρη και εύχεται σ' εκείνους, που άνοιξαν τις πλατειές λεωφόρους νέους θριάμβους, νέες κατακτήσεις για τον άνθρωπο και την συνεχή ανοδική του πορεία στον χρόνο.

Τιμή και δόξα στους σοβιετικούς ανθρώπους, στους σιαπανείς της νέας ζωής!

Ζήτω η Παγκόσμια Ειρήνη!

Λεμεσός 11/11/1987